خبر

درخواست آمریکا از خانواده دیپلمات‌های خود

اوکراین را ترک کنید

● وزارت خارجه آمریکا به خانواده دیپلمات‌های خود در اوکراین دستور داد این کشور را ترک کنند. همچنین به دیپلمات‌های آمریکایی مستقر در سفارت این کشور در کی‌یف، پایتخت اوکراین، نیز اجازه داده شده است تا به‌طور داوطلبانه اوکراین را ترک کنند. در این بیانیه آمده است که جو بایدن، رئیس‌جمهوری آمریکا، گزینه‌هایی را برای افزایش واحدهای نظامی در کشورهای عضو ناتو در شرق اروپا بررسی می‌کند. سفارت آمریکا نیز در بیانیه‌ای اعلام کرد: «اقدام نظامی روسیه ممکن است هرزمان صورت گیرد» و شهروندان آمریکایی در اوکراین باید پیش‌ازآن با استفاده از امکانات موجود از این کشور خارج شوند. روسیه در چندماه اخیر حدود صد هزار سرباز خود را به مرز اوکراین گسیل داده است. غرب می‌گوید روسیه قصد تهاجم به اوکراین را دارد تا از پیوستن این کشور به ناتو جلوگیری کند. کرملین برنامه‌ریزی برای چنین حمله‌ای را رد می‌کند. به گزارش رویترز مقام‌های ارشد دولت بایدن و پنتاگون در نشستی که روز شنبه در کمپ دیوید برگزار شد، چند گزینه را به جو بایدن ارائه دادند. نیویورک‌تایمز نیز گزارش داده است که بایدن درحال بررسی اعزام یک تا پنج هزار نیرو به کشورهای شرق اروپا در صورت افزایش تنش‌هاست. یک مقام ارشد دولت آمریکا روز یکشنبه از تأیید این ارقام خودداری کرد؛ اما گفت کشورش درحال توسعه برنامه‌ها و رایزنی با متحدان برای تعیین گزینه‌های بیشتر است. بیانیه وزارت خارجه آمریکا یک روز پس از آن منتشر شد که وزارت خارجه بریتانیا اعلام کرد اطلاعاتی به دست این کشور رسیده است که نشان می‌دهد کرملین هم‌زمان با بررسی حمله به اوکراین و اشغال این کشور، تلاش دارد یک دولت طرفدار روسیه در اوکراین شکل دهد. آنتونی بلینکن، وزیر خارجه آمریکا، روز یکشنبه تحریم‌های اقتصادی فوری علیه روسیه را رد کرد و گفت این تحریم‌ها توانایی غرب برای جلوگیری از تجاوز احتمالی روسیه به اوکراین را تضعیف می‌کند.

اقدام تلافی‌جویانه پکن در دریای فیلیپین

پرواز ۳۹ جنگنده چینی به سمت تایوان

● چین در بزرگ‌ترین نمایش قدرت خود در سال جدید، ده‌ها هواپیمای جنگی را به سمت تایوان به پرواز درآورده است. به گفته وزارت دفاع تایوان، یکشنبه‌شب ۳۹ جت جنگی شامل ۲۴ جت جنگنده J-۱۶ و ۱۰ جت J-۱۰، به همراه چندین هواپیمای پشتیبانی و هواپیمای توانمند در جنگ الکترونیک به سمت تایوان به پرواز درآمدند. در این بیانیه آمده است: «نیروی هوایی تایوان هواپیماهای ارتش آزادی‌بخش خلق را در سیستم‌های رادار دفاع هوایی خود ردیابی کرد». به نوشته اسکای نیوز، خلبانان چینی در طول یک‌سال‌ونیم گذشته تقریبا هرروز به سمت تایوان پرواز می‌کنند. دولت تایوان هم اقدام به انتشار منظم داده‌ها کرده است. بزرگ‌ترین مانور هوایی چین در اکتبر سال گذشته شامل ۵۶ هواپیمای جنگی بود. تایوان و چین در یک جنگ داخلی در سال ۱۹۴۹ از هم جدا شدند؛ اما چین این جزیره را به‌عنوان قلمرو خود می‌داند. در ماه‌های اخیر، به دنبال افزایش سریع فعالیت نظامی چین در اطراف تایوان و وعده متعاقب جو بایدن، رئیس‌جمهوری ایالات متحده، برای کمک به تایپه در صورت حمله نظامی از سوی چین، تنش‌ها بین دو کشور افزایش یافته است. اقدام اخیر چین هم یک روز پس از آن صورت گرفت که ایالات متحده و نیروی دریایی ژاپن به نمایش قدرت خود در دریای فیلیپین پرداختند. ناوگان این دو کشور شامل دو ناو هواپیمابر نیروی دریایی آمریکا، دو کشتی تهاجمی آبی-خاکی آمریکایی و یک ناوشکن به‌همراه هلیکوپتر ژاپنی بود. دریای فیلیپین ناحیه‌ای از اقیانوس آرام در شرق تایوان است.

رئیس‌جمهوری ارمنستان در اعتراض به «اختیارات محدود» کناره‌گیری کرد

سرکیسیان؛ قربانی تنش سیاسی

تنش سیاسی میان نخست‌وزیر و رئیس‌جمهوری ارمنستان قربانی گرفت. پس از فشارها در ماه‌های گذشته بر سر کناره‌گیری نخست‌وزیر این کشور، این‌بار رئیس‌جمهوری ارمنستان سه سال قبل از پایان دوره ریاست‌جمهوری خود با انتشار بیانیه‌ای از استعفای خود خبر داد. آرمن سرکیسیان که از سوی پارلمان ارمنستان برای یک دوره هفت‌ساله انتخاب شده بود، در این بیانیه اعلام کرد که در اعتراض به «اختیارات محدود رئیس‌جمهوری از سمت خود استعفا داده است». این تصمیم مطلقا احساسی نیست و منطق خاصی در آن نهفته است. رئیس‌جمهوری ابزار لازم برای تأثیرگذاری بر مهم‌ترین مسائل کشور و ملت چه در سیاست داخلی و چه در سیاست خارجی را ندارد. ارمنستان امروز از نظر شکل یک جمهوری است اما از نظر محتوا نه. سرکیسیان با اشاره به بحران‌های سیاسی اخیر ارمنستان گفت: «وقتی وحدت ملی نیاز است، نهاد رئیس‌جمهور نباید موضوع شایعات باشد. تئوری‌های توطئه، توجه عمومی را از مهم‌ترین موضوعات منحرف می‌کند. اکنون کشور نیازمند اقدامات معنادار و با اندیشه است. در غیر این صورت، ما ارمنیان سراسر جهان به هدف رسالت خود نخواهیم رسید و خود را در حاشیه تاریخ خواهیم دید. ما دیگر حق اشتباه نداریم». سرکیسیان در بیانیه استعفای خود مستقیما به موضوعی که باعث کناره‌گیری‌اش از ریاست‌جمهوری شده، اشاره نکرد. استعفای سرکیسیان در شرایطی انجام می‌گیرد که او ساعاتی قبل از کناره‌گیری خود از ریاست‌جمهوری درباره مناقشه قره‌باغ که مهم‌ترین بحران سیاست خارجی ارمنستان محسوب می‌شود، موضع‌گیری کرده و خواستار گفت‌وگوی ارمنستان و جمهوری آذربایجان برای حل این بحران شده بود. سرکیسیان از سال گذشته و در پی بروز جنگ میان دو کشور بر سر منطقه قره‌باغ، دچار موقعیت سیاسی متزلزلی شده بود. پس از اصلاحات قانون اساسی ارمنستان در سال ۲۰۱۵، این کشور به شکل پارلمانی تغییر حکومت داد و اختیارات رئیس‌جمهوری محدود شده و به قدرت و اختیارات نخست‌وزیر افزوده شده است. سرکیسیان هم سه سال بعد از این اصلاحات و در آوریل ۲۰۱۸ به ریاست‌جمهوری ارمنستان منصوب شده بود. بر همین اساس، مقام ریاست‌جمهوری در ارمنستان تا حدود زیادی تشریفاتی است و سرکیسیان بارها انتقاد کرده بود که نهاد تحت امر او از نفوذ بر سیاست‌ها در دوران بحران‌های داخلی و خارجی ناتوان است. سرکیسیان از سال گذشته با نیکول پاشینیان، نخست‌وزیر این کشور بر سر چند موضوع از جمله برکناری فرمانده کل نیروهای مسلح در پی جنگ قره‌باغ و در بحبوحه اعتراضاتی که هزاران نفر را به خیابان‌های این کشور کشاند، درگیر شده بود.

سرکیسیان (راست)، پاشینیان (چپ)

آرمن سرکیسیان کیست؟

آرمن سرکیسیان متولد ۱۹۵۳، سیاست‌مدار، فیزیک‌دان، دیپلمات و کارآفرین اهل ارمنستان است که سال‌ها قبل از دراختیارگرفتن سمت ریاست‌جمهوری ارمنستان از نوامبر ۱۹۹۶ تا مارس ۱۹۹۷ نخست‌وزیر این کشور بود. سرکیسیان پس از استقلال جمهوری ارمنستان در فاصله سال‌های ۱۹۹۲ تا ۱۹۹۵ به‌عنوان سفیر این کشور در بریتانیا، اتحادیه اروپا، بلژیک، هلند، لوکزامبورگ و واتیکان خدمت کرده و عنوان «سفیر ارشد» ارمنستان در اروپا را بر عهده داشته است. او در اول نوامبر سال ۱۹۹۶ از سوی لون تر پطروسیان، رئیس‌جمهوری وقت ارمنستان به‌عنوان نخست‌وزیر این کشور معرفی شد و پس از چهارماه فعالیت در این سمت در ۲۸ فوریه ۱۹۹۷ به دلیل بیماری از این سمت استعفا داد و عازم لندن شد. سرکیسیان از سال ۱۹۹۸ تا ۲۰۰۰ و همچنین از سال ۲۰۱۳ تا قبل از آغاز ریاست‌جمهوری، به‌عنوان سفیر جمهوری ارمنستان در بریتانیا مشغول خدمت بوده است. او عضو هیچ حزبی نبوده و به زبان‌های روسی، انگلیسی و آلمانی مسلط است.

بحران قره‌باغ

ارمنستان در نوامبر گذشته و با میانجیگری روسیه با آتش‌بس در مرزهای خود با جمهوری آذربایجان موافقت کرد. مرگ‌بارترین درگیری ارمنستان و جمهوری آذربایجان در پی جنگ شش‌هفته‌ای در سال ۲۰۲۰، با میانجیگری مسکو به پایان رسیده بود. روسیه به دو طرف فشار آورده بود که یک توافق صلح برای پایان‌دادن به خصومت‌ها امضا کنند و از آنها خواست تا به این جنگ پایان دهند. پیش‌ازاین دو کشور در سال‌های پایانی قرن بیستم نیز بر سر منطقه ناگورنو - قره‌باغ وارد درگیری نظامی شده بودند که با میانجیگری روسیه و غرب خاتمه یافته بود. تنش‌ها میان سرکیسیان و پاشینیان هم از زمان مذاکرات پایان جنگ در مسکو شدت گرفته بود. در آن زمان، سرکیسیان به‌طور علنی از این موضوع انتقاد کرد که رئیس‌جمهور ارمنستان باید وارد مذاکره با رئیس‌جمهوری آذربایجان شود. اعتراض به بندهای این توافق در میان افکار عمومی هم صورت گرفت و در ماه‌های گذشته فشار زیادی به پاشینیان وارد شده تا از مقام خود کناره‌گیری کند. افکار عمومی ارمنستان هم مانند رئیس‌جمهوری مستعفی این کشور معتقد است که این توافق‌نامه با عقب‌نشینی‌های نخست‌وزیر ارمنستان حاصل شده و منافع ایروان را تأمین نمی‌کند. بر اساس قرارداد ۲۰۲۰، آذربایجان کنترل سرزمینی را که در جریان جنگ در دهه ۱۹۹۰ از دست داده بود، از ارمنستان بازپس گرفت. ایروان در سال ۱۹۹۱ از اتحاد جماهیر شوروی جدا شد اما همچنان برای کمک و سرمایه‌گذاری وابستگی زیادی به روسیه دارد. اقتصاد ارمنستان از زمان فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی با مشکل مواجه بوده و پول اهدایی ارامنه خارج از این کشور به ساخت مدارس، کلیساها و سایر پروژه‌های زیربنایی از جمله در قره‌باغ کمک کرده است. بسیاری از ارامنه دولت این کشور را به فساد و سوءمدیریت اقتصادی متهم می‌کنند که باعث شده تلاش‌ها برای ایجاد یک برنامه‌ریزی مدون در اداره این کشور ناکام بماند.

نخست‌وزیر تایلند به عربستان سعودی می‌رود

آشتی پس از ۳۳ سال اختلاف

پرایوت چان او چا، نخست‌وزیر تایلند، امروز عازم عربستان سعودی می‌شود. این نخستین دیدار یکی از رهبران تایلند از عربستان سعودی پس از بیش از ۳۰ سال است. دیدار چان او چا پس از دهه‌ها نزاع دیپلماتیک صورت می‌گیرد که در سال ۱۹۸۹ در پی دزدی جواهرات از خانه یکی از امیران سعودی درگرفت. به گزارش ایندیپندنت، ماجرای «الماس آبی» در سال ۱۹۸۹ آغاز شد. در آن سال، کریانکرای تچامونگ، کارگر تایلندی، ۹۱ کیلو جواهرات و سنگ‌های قیمتی از قصر امیر فیصل بن فهد، پسر پادشاه وقت عربستان سعودی، دزدید. ارزش این جواهرات بیش از ۲۰ میلیون دلار برآورد شد. در نتیجه، نزاعی درگرفت که تا امروز هنوز حل نشده است.

پلیس تایلند بعدها برخی از آن جواهرات را پیدا کرد و به امیر سعودی بازگرداند اما مقام‌های سعودی گفتند بیشتر آنها قلابی بوده است. مهم‌تر از همه آن که قیمتی‌ترین قطعه آن مجموعه که یک الماس آبی نادر ۵۰ قیراطی بود، هرگز پیدا نشد. دولت تایلند در بیانیه‌ای گفت که شاهزاده محمد بن سلمان، ولیعهد عربستان سعودی، از پرایوت دعوت کرده است که به عربستان سعودی برود. دیدار دو روزه نخست‌وزیر تایلند امروز آغاز می‌شود.

در بیانیه بانکوک می‌خوانیم: «این نخستین بازدید رئیس‌های دولت‌های دو کشور در بیش از ۳۰ سال است». به نوشته این بیانیه، پرایوت با هدف «تقویت و ارتقای روابط دو کشور» با ولیعهد عربستان سعودی دیدار می‌کند. دولت عربستان سعودی نیز در بیانیه‌ای اعلام کرد: «این بازدید در پی گفت‌وگوهایی صورت می‌گیرد که به انطباق دیدگاه‌ها در بسیاری از مسائل مورد نگرانی مشترک منجر شده است».

عربستان سعودی و تایلند روابط دیپلماتیک خود را قطع نکردند اما این روابط به سطح کاردار تقلیل داده شد و مدت‌هاست که سفیری به دو کشور اعزام نشده، اگرچه دو کشور اولین بار در سال ۱۹۶۶ مبادله سفیر کرده بودند. برقراری روابط بین ریاض و بانکوک حتی به پیش‌ازآن، به سال ۱۹۵۷ بازمی‌گردد. بارزترین نمونه آن، صدور صدها هزار ویزای کار برای شهروندان تایلندی است که در عربستان سعودی کار می‌کردند. در پی «ماجرای الماس آبی» میزان حضور کارگران و دانشجویان تایلندی در عربستان سعودی بسیار کاهش یافت. ریاض سفر بین دو کشور را همچنان محدود نگه داشته است، اگرچه در برخی موارد، سفر مسلمانان تایلندی برای مراسم حج تسهیل شده است. وزیر امور خارجه تایلند نیز در سال ۲۰۰۴ به ریاض سفر کرد و با ولیعهد وقت، امیر عبدالله بن عبدالعزیز، دیدار کرد. در سال ۲۰۰۵، عربستان به جوامع سونامی‌زده تایلند کمک مالی کرد. همچنین، وزیر خارجه تایلند در مقام نماینده پادشاه آن کشور در تشییع جنازه ملک فهد در آگوست ۲۰۰۵ شرکت کرد. ریاض مدت‌هاست پلیس تایلند را متهم کرده است که تحقیق درستی درباره آن سرقت وسیع نکرده و جواهرات قیمتی به مأموران ارشد دولت تایلند رسیده است. در سال ۱۹۹۰، شخصیتی اقتصادی از طرف دولت عربستان سعودی به تایلند رفت تا دراین‌باره تحقیق کند اما ناپدید شد. چندروز پیش از ناپدیدشدن او، سه دیپلمات سعودی در بانکوک به ضرب گلوله کشته شده بودند. پنج مرد، از جمله یکی از مأموران ارشد پلیس تایلند، به اتهام دست‌داشتن در قتل آن شخصیت اقتصادی سعودی درحال محاکمه بودند اما در سال ۲۰۱۴ دادگاه به علت نبود شواهد کافی آنها را آزاد کرد. تایلند مدت‌هاست می‌کوشد روابط خود را با عربستان سعودی بهبود ببخشد، چون این رابطه را هم برای صنعت گردشگری خود و هم برای وسعت‌بخشیدن به فرصت‌های کاری برای شهروندان تایلندی ضروری می‌داند.

رئیسی در مسکو

ادامه از صفحه اول

هواپیمای حامل آیت‌الله خامنه‌ای و هیئت همراه با اسکورت جنگنده‌های میگ در فرودگاه شهر سرت بر زمین نشست. لحظاتی بعد از فرود هواپیما، اتومبیل حامل قذافی و جلود (نفر دوم لیبی) پای پلکان هواپیما از رئیس‌جمهور کشورمان استقبال کردند. در آفریقای جنوبی استقبال از رؤسای کشورها توسط وزیر خارجه یا یکی از وزرای ارشد کابینه صورت می‌گیرد. شخصا شاهد چنین استقبالی از رؤسای کشورهای بزرگ جهان (آمریکا، روسیه، فرانسه و...) بودم. سال ۱۳۷۵ زنده‌یاد هاشمی‌رفسنجانی به آفریقای جنوبی سفر کرد. آمریکا به‌صراحت با این سفر مخالف بود و ابایی از بیان آن از زبان سخنگویان خود نداشت. اطلاع داشتیم که از طرق دیپلماتیک نیز به آفریقای جنوبی فشار می‌آورند تا مانع سفر شوند. این موضوع را مقامات آن کشور صریحا به ایران اطلاع داده بودند. ضمن اینکه برخی از مقامات آن کشور نیز مخالف سفر رئیس‌جمهور ایران بودند. قائم‌مقام وزیر خارجه آن کشور در پاسخ به سؤال خبرنگاری درباره سفر هاشمی گفته بود قرار است رئیس‌جمهور ایران «سفر کاری» (Working Visit) از آفریقای جنوبی داشته باشند. آگاهان از تفاوت ترتیبات سفر کاری بسیار متفاوت از سفر رسمی (State Visit) اطلاع دارند. موضوعی که ظاهرا در سفر رئیسی به مسکو نیز مبهم ماند و مشخص نشد این سفر کاری بود یا رسمی؟ برخلاف پروتکل کشور میزبان، نلسون ماندلا شخصا در فرودگاه ژوهانسبورگ از هاشمی‌رفسنجانی استقبال کرد. چند ساعت بعد مراسم شام رسمی با حضور مقامات عالی در ساختمان مجلل ریاست‌جمهوری برگزار شد. استقبال از هاشمی در شرایطی صورت گرفت که ماندلا از مشکل زانو رنج می‌برد و بلافاصله پس از سفر در بیمارستان نظامی پرتوریا مورد عمل جراحی قرار گرفت. ذکر این موارد تقلیل ارزش سفر رئیسی به مسکو نیست. روسیه همسایه بزرگ و تأثیرگذاری است و غفلت از روابط با چنین کشوری به دور از حکمت مورد اشاره رهبری است. صحبت درباره آگاهی و انجام مسئولیت کسانی است که مقدمات امنیتی، تشریفاتی و محتوایی چنین سفرهایی را بر عهده دارند. بر استقبال ایشان از سوی وزیر انرژی نمی‌توان خرده گرفت. کمااینکه پوتین در سفر به تهران از سوی وزیر ارتباطات مورد استقبال قرار گرفت. مشخص نیست که توافق دو کشور درباره سفر رئیسی بر سفر رسمی بود یا کاری. به فرض پذیرش سفر کاری و حذف میهمانی رسمی شام، هنوز پاسخی به سؤالات متعدد دوستان درباره عدم استقبال پوتین از رئیس‌جمهور کشورمان در آستانه کاخ کرملین، دست‌دادن، عکس‌گرفتن و نحوه نشستن که در همه‌جای دنیا مرسوم است، نیافته‌ام. اخیرا نیز کلیپ کوتاهی از نحوه ورود رئیسی به محل ملاقات منتشر شد که در صورت صحت باید آن را به حساب بی‌تجربگی دست‌اندرکاران انجام این سفر گذاشت. نه به آن کاری که برخلاف عرف دیپلماتیک از امیرعبداللهیان سر زد و در مقام پاسخ به اینکه چرا در محل رؤسای کشورها ایستادی، گفت «جایی که ایستادم در شأن ایران بود» و نه به اینکه رئیس‌جمهور میزبان قدمی برای استقبال از رئیس‌جمهور کشورمان به جلو برنمی‌دارد و از دست‌دادن با وی نیز خودداری می‌کند، ملاقات در فاصله غیرمرسوم پنج‌متری دور میزی غیرمتعارف برگزار می‌شود و آن‌چنان که از عکس‌های منتشرشده برمی‌آید، اثری از پرچم به‌عنوان نماد کشور مشاهده نمی‌شود. حتی اگر قول سفیر کشورمان درباره «سفر کاری» جناب رئیسی را بپذیریم، احتمالا جناب سفیر از حداقل‌های تشریفات چنین سفری اطلاع دارند. سخن آخر درباره تشریفات سفر اینکه مسئولان و برنامه‌ریزان وظیفه دارند با دقت و وسواس جزئیات و برنامه‌های سفر را به‌گونه‌ای تنظیم کنند که متضمن حفظ وجهه و جایگاه رئیس‌جمهور و رعایت عزت و کرامت نظام جمهوری اسلامی باشد. از تشریفات که بگذریم، اطلاعات روشن و قانع‌کننده‌ای درباره محتوای سفر که بتواند حاشیه‌های ناخوشایند آن را از اذهان بزداید، در اختیار نداریم. فارغ از نظر منتقدان در استراتژی پررنگ «نگاه به شرق» و اینکه این رویکرد تا چه اندازه تأمین‌کننده منافع ملی کشور است، قبل از سفر صحبت از امضای موافقت‌نامه ۲۰ساله بود که ظاهرا این امر نیز فعلا به تعویق افتاده و مسئولیت تهیه متن نهایی به وزرای خارجه دو کشور واگذار شده است. درصدد مقایسه رفتار روسیه با دیگر کشورها نیستم، ولی قبلا در این ستون نوشتم بازی هنرمندانه اردوغان حاوی درس‌های بزرگی است. جنگنده پیشرفته سوخوی روسیه را سرنگون می‌کند، سفیر پوتین در آنکارا به قتل می‌رسد، چند سال با تمام امکانات برای سرنگونی اسد سرمایه‌گذاری کرده و با روسیه سرشاخ می‌شود. درنهایت سامانه اس ۴۰۰ را هم از همان کشور دریافت می‌کند. در جمع‌بندی نهایی و با توجه به نوع برخورد روسیه با رئیسی و دستاوردهای سفر می‌توان چنین استنباط کرد که پوتین همچنان مایل به استفاده از کارت ایران در پیشبرد اهداف جاه‌طلبانه خود است. در نگاه حاکمان کرملین ایران به دلیل مشکل با غرب و مشکل اقتصادی ناشی از بحران هسته‌ای، چاره‌ای جز رویکرد به شرق به شمول روسیه ندارد. برخورد دور از شأن در سفر اخیر رئیسی و پیش از آن تعامل ناشایست با سفر رئیس مجلس نمایانگر نگاه کرملین به ایران است. شایسته است با محور قرارگرفتن منافع ملی، کنارگذاشتن نگاه پررنگ منفی به غرب به شمول آمریکا و برقراری روابطی متوازن با همه کشورهای تأثیرگذار جهان، دندان طمع کرملین در این‌گونه برخوردها با ایران کشیده شود. پوتین باید درک کند که نه روسیه کنونی، امپراتوری سابق تزاری و نه حتی در اندازه‌های اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی است که در دوره جنگ سرد بر نیمی از جهان سیطره داشت و نه ایران در عهد قاجار و دوره پهلوی است. قراردادن همه تخم‌مرغ‌ها در سبد مسکو، همراهی و حمایت بدون مابازا از مواضع این کشور قطعا در راستای رویکرد نه شرقی و نه غربی نیست و با مصلحت مد نظر رهبری همخوانی ندارد. مضافا اینکه رویکرد فرصت‌طلبانه پوتین در سوریه، استفاده حداکثری از نیروی رزمی ایران برای حفظ نظام سوریه، تحکیم و تعمیق روابط با اسرائیل و ترسیم خطوط قرمز در اقدام علیه اسرائیل، نادیده‌گرفتن ایران در مناقشه قره‌باغ، استفاده حداکثری از گرفتاری ایران در بحران هسته‌ای و رقیب‌پنداشتن ایران در صادرات گاز، درس‌های عبرت بزرگی است که باید از آن پند گرفت. تکرار می‌کنم این ملاحظات نافی حفظ جایگاه روسیه در سیاست خارجی کشور، برقراری روابطی متوازن و بر اساس منافع متقابل و استفاده از ظرفیت‌های آن در توسعه کشور نیست. هیچ عقل سلیمی نمی‌تواند رابطه با همسایه بزرگ، قدرتمند و تأثیرگذاری مانند روسیه را نفی کند.

روزنه

بازی بزرگان؛

پیوندی میان پرونده‌های سوریه و اوکراین

● جمعه گذشته، ژنو میزبان دو نشست بود. نشست اول بین آنتونی بلینکن، وزیر خارجه ایالات متحده و سرگئی لاوروف، وزیر خارجه روسیه، به‌منظور گفت‌وگو درمورد پرونده اوکراین و نشست دوم بین گیر پدرسن، فرستاده ویژه سازمان ملل در امور سوریه و ایتان گلدریچ، معاون وزیر خارجه آمریکا در امور خاور نزدیک، برای بحث درمورد پرونده سوریه و پیشنهاد طرح «گام‌به‌گام» بود.

هرچند دو نشست یادشده به‌هیچ‌وجه اهمیت راهبردی و پیامدهای یکسانی ندارند؛ اما نشان می‌دهند که بین پرونده‌های سوریه و اوکراین پیوندی وجود دارد که درحال ظهور است. البته شروع این رابطه به سال ۲۰۱۴ بازمی‌گردد؛ زمانی که ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهوری روسیه، تصمیم به آغاز ماجراجویی در اوکراین گرفت و در ماه مارس همان سال شبه‌جزیره کریمه را به قلمرو روسیه ملحق کرد. در آن زمان مسکو از دمشق خواست در گفت‌وگوهای صلح که در ژنو جریان داشت، سخت‌گیرانه عمل کند. پس‌ازآن در پایان سال ۲۰۱۵ پوتین مداخله نظامی خود را در سوریه آغاز کرد و از بشار اسد، رئیس‌جمهوری سوریه، موافقت‌نامه‌ای برای استقرار طولانی‌مدت در پایگاه‌های لاذقیه و طرطوس دریافت کرد. در آن زمان بشار اسد به مقام‌های روسی گفته بود که مسکو برای گسترش نفوذش در خاورمیانه «مدیون همکاری اوست». با آنکه پوتین از آمریکا ضمانت‌های کتبی می‌خواهد تا ناتو نفوذ خود را در نزدیکی مرزهای روسیه و اوکراین گسترش ندهد؛ اما پوتین خود سرگرم گسترش نفوذ در نزدیکی مرزهای ناتو است. مسکو پایگاه نظامی حمیمیم را در غرب سوریه تأسیس کرد و سامانه‌های موشکی پیشرفته اس-۴۰۰ و اس-۳۰۰ را در این پایگاه که فاصله چندانی با پایگاه هوایی ناتو در انجرلیک در جنوب ترکیه ندارد، مستقر کرد. از آن زمان تنش بین روسیه و ترکیه در صحنه تحولات سوریه و سایر پرونده‌های منطقه‌ای و دوجانبه شدت گرفت.

سپس پیوند دیگری در پرونده‌های اوکراین و سوریه بین ترکیه و روسیه پدیدار شد. آنکارا از به‌رسمیت‌شناختن الحاق کریمه امتناع کرد، روابط راهبردی خود را با کی‌یف توسعه داد و پهپادهای پرچم‌دار را که نقش مهمی در تغییر مسیر نبردهای نظامی علیه سایر نیروهای تحت حمایت مسکو ازجمله در لیبی، شمال غربی سوریه و ناگورنو قره‌باغ داشت، به اوکراین داد. در مقابل مسکو به حمایت از مناطق شرقی اوکراین ادامه داد و درحال‌حاضر ده‌ها هزار سرباز را در مرز مستقر کرده است و شروط خود را برای خودداری از حمله به اوکراین، به اروپا و آمریکا ارائه می‌دهد.

اکنون در این چشم‌انداز گسترده و رقابت‌های راهبردی، هم مسکو و هم واشنگتن به پرونده سوریه چشم دوخته‌اند. مسکو با امضای توافق‌نامه‌ای با هدف متصل‌کردن بندر لاذقیه و کریمه که گذرگاهی به روسیه تلقی می‌شود، زمینه را برای عادی‌سازی روابط دمشق و کریمه فراهم کرد و درحالی‌که بندرگاه‌های لاذقیه و طرطوس را در اختیار دارد، سعی می‌کند تهران را از این نقطه راهبردی و از آب‌های گرم مدیترانه دور نگه دارد و درعین‌حال از حملات اسرائیل به سوریه جلوگیری کند. روسیه همچنین کشورهای عربی را به عادی‌سازی روابط با دمشق تشویق می‌کند و درعین‌حال گزینه راه‌حل «گام‌به‌گام» گیر پدرسن را رد می‌کند و نمی‌خواهد آن را جایگزین روند آستانه که با همکاری آنکارا و تهران ادامه دارد، بداند. این در حالی است که آمریکا با دید وسیعی به این بحران می‌نگرد که شامل پرونده‌های دیگری نیز می‌شود. به‌همین‌دلیل از یک‌سو گزینه راه‌حل «گام‌به‌گام» را مطرح می‌کند و از سوی دیگر به دنبال کنترل روند عادی‌سازی روابط کشورهای عربی با سوریه است. تحول جدیدی که در موضع آمریکا در قبال سوریه پدیدار شده است، گذار از مرحله «بی‌طرفی منفی» به «تعامل مثبت» است، به‌ویژه اینکه واشنگتن کارزاری را در کانال‌های دیپلماتیک آغاز کرده است که هدف از آن کنترل گام‌های عادی‌سازی یک‌جانبه روابط کشورهای عربی با دمشق و بازگشت آن به اتحادیه عرب است. واشنگتن نمی‌خواهد قبل از گرفتن «بها و ضمانتی» در رابطه با روند سیاسی و به گفته خودشان «رهایی سوریه از نفوذ ایران»، عادی‌سازی روابط با دمشق آغاز شود و سوریه به اتحادیه عرب بازگردد. پس از پیامدهای عقب‌نشینی آمریکا از افغانستان، دولت جو بایدن خواهان شکست دیگری در اوکراین و سوریه یا مذاکرات پرونده هسته‌ای ایران نیست؛ به‌ویژه اینکه با نزدیک‌شدن به زمان برگزاری انتخابات، دولت بایدن تحت فشارهای فزاینده کنگره قرار دارد. یک دیپلمات عرب که از محتوای نامه اعتراضی واشنگتن آگاهی یافته است، می‌گوید: کاخ سفید معتقد است که عدم عادی‌سازی روابط با دمشق، پیامی به بشار اسد است، مبنی بر اینکه جنایت‌های فاجعه‌بار آن هرگز نادیده گرفته نخواهد شد» و «باید دمشق پیش از آنکه کشورهای عربی تصمیمی برای عادی‌سازی روابط با آن اتخاذ کنند، گام‌های واقعی و ملموسی را بردارد». واشنگتن تأکید دارد که نباید عادی‌سازی روابط با دمشق به‌طور رایگان صورت گیرد و باید روسیه نقش خود را در اجرای تعهداتش در قبال دستیابی به ثبات در جنوب سوریه و جلوگیری از قاچاق در مرزهای اردن هم ایفا کند

منبع: الشرق الاوسط

(آگهی فقدان مدرک تحصیلی)

مدرک تحصیلی اینجانب **ملیکا یزدانی اسکوئی** فرزند محسن به شماره شناسنامه ۰۰۱۴۶۷۸۵۳۵ صادره ازتهران در مقطع کارشناسی در رشته حسابداری صادره از واحد دانشگاهی پرند با شماره ۲۹۸ مفقود گردیده وفاقداعتبار می باشد.از یابنده تقاضا میشود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد پرند به نشانی تهران-کیلومتر ۳۲ اتوبان تهران ساوه-شهر پرند-بلوار با هنر یا کد پستی ۳۷۶۱۳۹۶۳۶۱ ارسال نماید.

"آگهی ابلاغ و احضار"

آقای **عباس حسین فارسی** فرزند عزیزاله مجهول المکان همسر شما برابر دادنامه ۱۴۰۰۹۱۳۹۰۰۱۰۷۳۷۹۵۹ شعبه ۴ دادگاه خانواده پردیس با بذل کل مهریه تقاضای ثبت طلاق نموده اند. لذا لازم است ظرف مدت یکهفته پس از انتشار این آگهی در این دفتر خانه به آدرس پردیس -میدان عدالت مجتمع گلستان بلوک E۲ واحد ۳ حاضر در غیر اینصورت طبق مقررات اقدام به ثبت خواهد شد و اعتراض بعدی ممنوع خواهد بود.

"حمیدرضا عبدالحفیظی- سر دفتر طلاق ۴ پردیس"

اصل سند و فاکتور فروش و نامه فک رهن خودروسواری لیفان ۶۲۰_۱۸۰۰سی‌سی مدل ۱۳۹۳ به شماره انتظامی ایران ۸۸ _ ۷۹۴ ل ۳۷ و شماره موتور LFB479Q140204175 و شماره شاسی NAKNF4226EB118089 به رنگ سفید روغنی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

به اطلاع میرساند اینجانب **فرشاد ایزدپناهی احدی** از مالکین مشاعی دو دانگ مشاع از شش دانگ پلاک ثبتی۳۰۷۴۸ واقع در تهران به نشانی میدان نیاوران خیابان جبلی میدان بنایی کوچه اسلام پلاک ۴ موضوع سند اسناد مالکیت شماره ۳۷۷۷۶ صادره به تاریخ۱۳۴۲/۰۵/۲ متقاضی تعیین بستر و حریم نهر در داخل و مجاورت پلاک ثبتی فوق الذکر میباشد و حسب اطلاع امور منابع آب تهران و پردیس بر اساس ضوابط و مقررات جاری تعیین بستر و حریم منوط به مراجعه کلیه مالکین مشاعی به امور آب و تکمیل پرونده میباشد لذا از کلیه مالکین مشاعی تقاضی می شود با در دست داشتن مدارک مالکیت خود ظرف مدت ده روز از تاریخ انتشار آگهی به امور منابع آب تهران و پردیس به نشانی خیابان فاطمی-خیابان حجاب-شرکت آب منطقه ای تهران مراجعه نمایند.بدیهی است عدم مراجعه مالکین مشاعی ظرف مهلت مقرر فوق باقی اقدامات شرکت آب منطقه ای تهران امور منابع آب تهران و پردیس نبوده و بستر حریم اعلامی برای کلیه مالکین مشاعی لازم الرعایه میباشد.